

skes med regnvandet og dermed kommer til at udgøre en forureningstrussel for vores drikkevand.

Derfor foreslår vi, at man kun må bruge de mest skånsomme midler, hvis man overhovedet skal bruge nogen midler, på de ubevoksede arealer, og det drejer sig altså også om befæstede arealer, jernbaneterræner, sportspladser, stier osv.

Vi kan se, at man allerede i Slesvig-Holsten er et godt stykke på vej i den retning, og de har nok nogle erfaringer, vi kan gøre brug af i vores udvalgsarbejde.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne først komme med nogle overordnede betragtninger.

I det halve år, der er gået siden valget, har jeg forsøgt at vurdere, hvor Enhedslisten egentlig står også i forhold til SF. Det har været en endog meget vanskelig opgave at finde ud af, hvor Enhedslisten egentlig politisk er placeret, for i en række enkeltsager tænker og stemmer Enhedslistens medlemmer meget ræsonnabelt og fornuftigt sammen med SF, mens de på andre områder tænker som de borgerlige og stemmer sammen med dem. ét eksempel er vedtagelsen af dagsordensforslaget i januar om en fortsat udvikling af dansk svineproduktion. En gennemførelse af denne dagsorden indebærer, at vi om få år vil producere 25 mio. fedesvin pr. år. Det tror jeg ikke engang hr. Bent Hindrup Andersen vil påstå kan produceres på økologisk forsvarlig vis i Danmark.

Jeg har indimellem haft den tanke, at Enhedslisten nærmest førte regulær overbudspolitik uden noget egentlig langsigtet mål, uden nogen klar linje for, hvilken politisk vej man vil følge. Men Enhedslistens seneste udspil inden for økologi, miljø og beslægtede områder viser jo, at de i høj grad har tænkt langsigtet. De har fremsat ikke mindre end 18 forslag! Nogle af dem er godt nok foreløbigt udsat, men de er dog fremsat.

Efter SF's opfattelse så viser dette enorme forslagsudbud, at Enhedslisten har erkendt, at de kun er i Folketinget i denne ene valgperiode, så det er bare med at føre sig frem, mens tid er. Det er ikke sikkert, at fremgangsmåden realpolitisk er særlig klog, men det er i hvert fald konsekvent. Til gengæld finder vi ikke, at forslagene, som vi behandler i dag, er særlig konsekvente eller gennemtænkte.

Jeg har nogle bemærkninger til de enkelte punkter. Først til B 72, og jeg vil gerne citere fra forslaget, det er ikke så langt:

»Folketinget opfordrer regeringen til at fastsætte bestemmelser, som sikrer, at marker, hvorpå der dyrkes roer og vinterafgrøder, ikke kan godkendes som grønne marker.«

Og i bemærkningerne hedder det:

»I vandmiljøplanens strategi indgår de grønne marker som et middel til at nedbringe kvælstofudvaskningen fra landbrugsjorden. Imidlertid har dette medført en stigning i anvendelse af vinterafgrøder, der samlet set medfører et øget pesticidforbrug og en øget kvælstofudvaskning.«

Konsekvenserne af forslagets gennemførelse er jo naturligvis, at vi fremover får vårafgrøder i stedet for vinterafgrøder.

Jamen hvis man benytter de nye miljømæssigt forsvarlige hvedesorter, så er der ikke et større pesticidforbrug til denne afgrøde, end der er til vårbyg, ærter eller raps, som er alternativer til vinterafgrøderne. Så jeg må sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at der her sådan set ikke rigtig er opnået noget.

Det er korrekt, at det tidligere har været antaget, at der ville være et større pesticidforbrug ved vinterafgrøder, men med de nye hvedesorter er det faktisk ikke mere tilfældet. Det er derimod rigtigt, at der kan etableres efterafgrøder, som nedbringer kvælstofudvaskningen mere end f.eks. kornafgrøder, men det problem løses langt bedre ved at indføre en kvælstofvote end ved forbud mod hvededyrkning.

Ærlig talt, så virker forslaget teoretisk og meget forvirrende.

Vedrørende B 73 hedder det:

»Folketinget opfordrer regeringen til at indføre forbud mod sprøjtning af alle braklagte jorder uanset anvendelse.«

Og i bemærkningerne:

»Braklægning af landbrugsjord er en konsekvens af EU's tiltag for at begrænse produktionen i landbruget.

Den braklagte jord kan imidlertid anvendes til non-food-produktion dyrket på konventionel vis, det vil sige med kunstgødning og pesticider. Kun et forbud mod sprøjtning af alle braklagte jorder – uanset anvendelse – vil kunne sikre en miljøeffekt i braklægningen.«

Bemærkningerne giver jo i høj grad anledning til at tvivle på, om forslaget er velgennemtænkt. Begrundelsen for at indføre et forbud mod sprøjtning af brakmarker er, at de kan anvendes